

Les causes del TDAH

El TDAH té un origen neurobiològic i les seves manifestacions clíniques són l'expressió de mal funcionament cerebral.

Actualment hi ha molts estudis que demostren l'alteració del funcionament del lòbul prefrontal i les estructures del sistema nerviós relacionades amb ell (circuitos frontestriats). El lòbul frontal funciona com un director d'orquestra per a la resta de funcions cognitives cerebrals (Figura 1).

Figura 1. El lòbul frontal funciona com un director d'orquestra per a la resta de funcions cognitives cerebrals.

Font: Elaboració pròpia. Hospital Sant Joan de Déu (2010).

En les persones amb TDAH s'han trobat anomalies en el funcionament d'aquestes estructures a nivell químic i estructural. A nivell químic, es troba alterada l'activitat dels neurotransmissors, dopamina i noradrenalina fonamentalment, en la sinapsi o espai que hi ha entre dues neurones. A nivell estructural, les anomalies més significatives trobades en diferents estudis són: menor volum cerebral total, disminució del volum de l'escorça prefrontal dreta, de la mida del nucli caudat, del volum dels hemisferis cerebel·losos i del lòbul postero-inferior del vermis cerebel·lós (Figura 2). Les anomalies volumètriques en el cervell i el cerebel persisteixen amb l'edat, mentre que sembla ser que les del nucli caudat desapareixen.

En línies generals, es poden dividir les causes del TDAH en factors genètics (80% dels casos) i en factors adquirits (1-10% dels casos).

Tot i que encara existeixin molts interrogants i llacunes en el coneixement del cervell i el seu desenvolupament, disposem d'abundant literatura

científica sobre el TDAH. La disfunció del lòbul prefrontal en el TDAH és una realitat avalada per infinitat de dades que analitzarem més endavant. Però quina és la causa d'aquesta disfunció? En línies generals podem dividir les causes en: factors genètics i factors adquirits.

Factors genètics:

El factor herència/genètica és probablement el de major importància en el TDAH. Nombrosos estudis familiars, en bessons i en nens adoptats, avalen aquesta informació. Les últimes dades d'autors de referència porten a considerar que el factor hereditari es troba present en un 80% dels casos de TDAH.

Factors adquirits:

Diferents factors s'han associat amb un major risc de TDAH i representarien l'1-10% total dels nens amb TDAH. El consum de tabac i alcohol durant l'embaràs són factors de gran importància, especialment perquè són evitables. Els nadons nascuts prematurament i els nadons amb un baix pes al néixer, també tenen un risc més elevat de patir TDAH.

Qualsevol agressió al cervell en els primers anys de la vida pot deixar com a seqüela alguna dificultat per a adquirir la capacitat d'autocontrol de la conducta. Aquest és el motiu pel qual nens que han patit Traumatismes cranioencefàlics greus desenvolupen quadres conductuals sobreposables al TDAH.

Falsos Mites:

Factors com els components de la dieta (el consum de sucres o additius), massa hores davant la televisió o els videojocs o pautes educatives inadequades no són els causants del TDAH.

Per veure altres capítols sobre TDAH visiti el quadern de FAROS Sant Joan de Déu:

[L'aprenentatge en la infància i l'adolescència. Claus per evitar el fracàs escolar](#)

Els components de la dieta (el consum de sucres o additius), massa hores davant la televisió o els videojocs o pautes educatives inadequades no són els causants del TDAH.